

Pomoč Formozi bo v nekaj letih ustavljena

Nacionalna Kitajska je dobila v 14 letih skupno 3,5 milijone ameriške pomoči. Z njo je izgradila gospodarstvo do take mere, da bo v nekaj letih lahko izhajala tudi brez nje.

WASHINGTON, D.C. — Načelnik Ameriške agencije za mednarodni razvoj Parsons je dejal vladni razvojni komisiji, da je ameriška pomoč pomagala formozanskemu gospodarstvu na noge, da se to sedaj lepo razvija in bo v nekaj letih sposobno izhajati brez ameriške pomoči.

Izjava je zbudila v krogu Čang-kajškove vlade strah, da bi utegnile Združene države svojo pomoč ukiniti še prej, predne bi mogla nacionalna Kitajska resnično stati trdno na svojih nogah.

Od leta 1948, ko se je Čang-kajškie umaknil s kitajske celine na Formozo, so Združene države dale temu skupno 3,5 milijona dolarjev pomoči, od tega 2,3 milijone v orožju in drugih vojaških potrebščinah, 1,2 milijona pa v gospodarske namene. V preteklem proračunskem letu je dobila nacionalna Kitajska od Združenih držav 179,7 milijonov dolarjev in 84,2 milijone gospodarske pomoči. Formozansko gospodarstvo je doseglo povprečno letno rast 8 odstotkov in izvoz raste povprečno za okoli 25 odstotkov na leto.

Narodno gospodarstvo je urejeno in trdno dovolj, da bi se moglo vzdrževati, težava je le v vzdrževanju vojske, ki šteje okoli 600.000 mož in se pripravljaja na "povratek" na kitajsko celino.

Kubansko obalo poznajo boljše kot sami Kubanci

WASHINGTON, D.C. — Ameriška vojna mornarica je nedavno odkrila, da vežba posebno skupino takozvanih žabarjev na področju Virgin Islands. Skupina teh ljudi, znana pod imenom "Tjuni", pozna menda kubanske obale bolj natančno kot sami Kubanci.

Baje si jih od lanske kubanske krize načrtno in podrobno ogleduje in proučuje. Na to delo je kazal Castro nedavno, ko je dal prijeti 8 podmorskih ribičev iz Združenih držav, ki so se rešili na kubansko obalo, ko se jim je razbila njihova ladja.

Razgovore o Kašmirju bodo nadaljevali čez en teden v Kalkuti

NEW DELHI, Ind. — Ministrski predsednik Nehru je dejal v parlamentu, da se je Indija odločila nadaljevati razgovore s Pakistanom o Kašmirju, kljub pakistanski pogodbi o ureditvi meje z rdečo Kitajsko.

Novi sestanek, četrti od lanskega božiča, med zastopniki obeh vlad bo 12. marca v indijski Kalkuti.

Novi grobovi

John Vidmar

Zadet od srčne kapi je umrl v Euclid Glenville bolnici John Vidmar, star 66 let, stanujoč na 18808 Neff Rd. Zapuška soprogo Louisa, roj. Hrvat, doma iz Gor. Mraševa pri Novem mestu, pastorko Louise Berndtson, Franka Okorn, Helen Boros (Arizona), 8 vnukov in vnukinj ter sestrično Roso Zallar (v Bedfordu, Ohio). Rojen je bil v Artiži vasi pri St. Vidu pri Stični, kjer zapuška 95 let staro mater Jožefino Vidmar, sestri Jožefino in Marijo in druge sorodnike. V Ameriki je bil 49 let. Bil je eno leto upokojen, prej je bil zaposlen v Steel Improvement and Forge Co. 21 let. Pogreb bo v četrtek dopoldne ob 10:30 iz Jos. Zele in Sinovi pogreb. zavoda na 458 E. 152 St. na Kalvariji.

Ursula Pesec

Na svojem domu na 21030 Miller Ave. je umrla Ursula Pesec, stara 72 let. Bila je vdova, soprog Frank je umrl leta 1935. Zapuška otroke Josepha, Antona, Rudolpha, 9 vnukov in vnukinj in druge sorodnike. Rojena je bila v Sv. Križu pri Kostanjevici. V Ameriki je bila 43 let. Bila je članica Podr. št. 32 32Z in Oltarnega društva pri Sv. Kristini. Pogreb bo v četrtek zjutraj ob osmih iz Jos. Zele in Sinovi pogrebne zavoda na 458 E. 152 St. v cerkev sv. Kristine ob devetih, nato na Kalvarijo.

Charles Strukel

Po dolgi in mučni bolezni je umrl v Euclid Glenville bolnici Charles Strukel, star 61 let, stanujoč na 473 E. 142 St. Zapuška soprogo Nettie, roj. Radešček, doma iz Ločne pri Novem mestu, hčer Helen Ditton, vnuka Stanleya Ubič, brata Antona in sestro Paulino Arko (oba v Elartu, Ind.) in več drugih sorodnikov. Rojen je bil v vasi Zavrh na Notranjskem, kjer zapuška sestra Marijo in Frančiško. V Ameriki je bil 41 let. Bil je član Podr. št. 14 SMZ, Društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ in Društva Najsv. Imena pri Mariji Vnebovzeti. Zadnji dve leti je bil v pokojju, prej je bil pa zaposlen 39 let pri New York Central železnici. Pogreb bo v četrtek zjutraj ob 8:15 iz Jos. Zele in Sinovi pogreb. zavoda na 458 E. 152 St. v cerkev Marije Vnebovzete ob devetih, nato na All Souls pokopališče.

Velika Britanija dala Jugoslaviji velik kredit

BEograd, FLRJ. — Koncem preteklega meseca je bil podpisan v Beogradu dogovor o ritanskem posojilu Jugoslaviji v znesku 28 milijonov funtov, nekako 78,5 milijona dolarjev. S tem denarjem bodo kupili v Vel. Britaniji stroje in opremo za nove železarne in jeklarne v Skoplju v Makedoniji.

Posojilo so se obvezali vrniti v 13 letih. To je doslej največje posojilo, ki ga je dobila Jugoslavija za te namene v Veliki Britaniji po drugi svetovni vojni in eden največjih dogovorov za tovrstne dobave tujini, ki jih je Vel. Britanija sklenila v zadnjih letih.

Poleg britanskih podjetij sodeluje pri gradnji novih železarn in jeklarne v Makedoniji tudi okoli 10 domačih, jugoslovanskih podjetij, ki bodo skupno dobavila raznih strojev in opreme v vrednosti okoli 66 milijonov dolarjev.

Krepitev odnosov med Turki in Jugoslavoani

Turčija in Jugoslavija sta sklenili novo trgovinsko pogodbo in pri tem rešili še nekaj spornih vprašanj.

BEograd, FLRJ. — Odnosi med Jugoslavijo in Turčijo so se pred nekaj leti precej ohladili. Jugoslavija je tedaj prišla do prepričanja, da ji od strani sovjetskega bloka ne preti nobena nevarnost več in je izgubila ves interes na balkanski zvezi, ki so jo z ameriškim blagoslovom začeli graditi pred dobrih desetimi leti. Zveza je izgubila ves pomen in Jugoslavija, Grčija in Turčija so šle zopet vsaka svojo pot.

Nov mednarodni polczaj je začel omenjene tri države zopet zblíževati, posebno so se popravili odnosi med Turčijo in Jugoslavijo. Ti sta te dni podpisali novo medsebojno trgovinsko pogodbo in ob tej priložnosti rešili še par visečih gospodarskih in drugih vprašanj.

Tako je imel turški zunanji minister razlog, da je v parlamentu dejal: "Z zadovoljstvom opažamo, da jugoslovanska vlada, do katere gojimo prijateljska čustva, deli našo iskreno željo po krepitvi obstoječih odnosov."

Zastopnik jugoslovanskega zunanjega ministrstva je potrdil na tiskovni konferenci, da ležita obe državi k tesnejšemu sodelovanju.

Togliatti hoče očistiti stranko vseh kritikov

RIM, It. — Ta in prihodnji eden morajo italijanske stranke vložiti kandidatne liste za parlamentarne volitve, ki se bodo izvedle koncem aprila. Javnost na splošno že ve, kdo bo kandidiral na kateri listi, zanimanje je veliko le za komunistične kandidate.

V Rimu trdijo opazovalci, da so komunistični voditelji Togliatti skušal črtati s kandidatnih list vse svoje partijske nasprotnike. Trdijo celo, da bo izpadlo takih 30% imen, ki o njih javnost pričauje, da bodo kandidirali.

Koliko se bodo ta pričakovanja uresničila bomo videli šele čez par tednov. Res pa je že danes, da je nekaj vidnih komunistov že zapustilo stranko, večinoma so predsedali v Nennijevo socialistično stranko, ki bo ostala po volitvah najbrže vladna stranka v koalicijski krščanskimi demokrati.

Vojaški strokovnjaki imajo slabo mnenje o vietnamskih poveljnikih

SAIGON, J. Viet. — Za kulisami niso ameriški vojaški strokovnjaki že dolgo časa molčali. Povedali so vsakemu iz Združenih držav, ki ima opravka z vietnamsko politiko, da cenijo zelo nizko vojaške sposobnosti vietnamskih poveljnikov. Sedaj so očitki izbili na dan. Za nikogar ni več tajnost, da se po sodbi ameriških vojaških svetovalcev vietnamskim poveljnikom ne ljubi boriti. Kadarkoli dobijo od naših svetovalcev predlog, naj začno z ofenzivami, se takim načrtom izmikajo. Svoje stališče utemeljujejo tako: vsaka ofenziva zahteva žrtve v človeškem življenju. Ako predsednik Diem zve o njih, krivi za nje "nesposobnost" svojih generalov in ne pomisli, kako težko se je vojskovati s komunističnimi gverilci v džunglah. Mnogi vietnamski generali tudi izigravajo ameriške nasvete. Usmerjajo napade namenoma v kraje, kjer ni gverilcev, se umikajo prezgodaj iz bojev, ne zasledujejo gverilcev, kadar se začnejo umikati itd.

Vse to ima seveda slab vpliv na civilno prebivalstvo, ki se zmeraj ostaja najraje nevtralnno v državljanski vojni ali pa na tistem celu podpira komunistične gverilce, seveda samo pod varstvom noči in teme.

Egipt podžiga v Jemenu državljansko vojno

KAIRO, Egipt. — Čeprav je Naser svoj čas obljubil, da se ne bo več mešal v jemensko državljansko vojno in da bo celotno odpoklical svoje čete, se je zgodilo ravno narobe. Naserjevi bombniki so pretekli teden tekom 4 dni napadli dvakrat savdske vojaške postojanke na letališčih v Jisanu in Kahmis Mishaytu. Prvo kot drugo letališče služi namreč pristajanje jemenskega kralja kot oporišče.

Ker so kraljevi gverilci postali nevarna nadlega za jemenske revolucionarne čete, je Naser skušal uničiti vsaj oporišča upornikov v Savdski Arabski. Egipčovski diktator je moral dalje poslati v Jemen tudi nekaj novih čet. Sedaj je menda že 25.000 egiptovskih vojakov v Jemenu.

Podtajnik ZN R. Bunche je sedaj v jemenski prestolici Sani, da bi dobil pravi pogled v položaj na frontah državljanske vojne.

ADENAUER IN ERHARD STA SE ZOPET POMIRILA

Različno gledanje na odnose do Francije in Vel. Britanije in različno stališče v vprašanju carine na uvoz petroleja je povzročilo med kancelerjem Adenauerjem ter med njegovim namestnikom Erhardom hud spor, ki pa so ga na sestanku krščanske demokratske stranke včeraj pomirili.

BONN, Nem. — Ko je De Gaulle zavrnil sprejem Vel. Britanije v Skupni trg in dosegel konec zadevnih razgovorov, je nemški gospodarski minister in podkanceler Erhard francoski korak obsodil in obdolžil kancelarja Adenauerja tihega soglasja z De Gaullem. Adenauer je to zanikal in prijel Erharda zaradi "vtikanja v zunanjo politiko", kar ne spada v njegov delokrog. Erhard je kancelerju odgovoril, da je storil to v soglasju z zunanjim ministrom Schroederjem.

Tudi na gospodarskem polju

Do spora med Adenauerjem in Erhardom je prišlo na to še na polju gospodarske politike. Adenauer je na pritisk lastnikov premogovnikov predložil zvišanje uvozne carine na petroleje. Erhard je to zavrnil čes, da je v nasprotju z načeli svobodnega gospodarstva in za celotno nemško gospodarstvo preje škodljivo kot koristno, čeprav bi služilo koristim nemških premogovnikov.

Različno stališče v obeh teh vprašanjih je ohladilo razmerje med Adenauerjem in Erhardom do take mere, da sta se med seboj komaj pogledala. Erhardovi prijatelji dolže Adenauerja, da skuša preprečiti, da bi Erhard prevzel njegovo nasledstvo kot kanceler. Adenauer sam tega ni ni ne tajni in je javno povedal, da Erharda ne smatra za posebno sposobnega prevzeti krmilil Zahodne Nemčije v svoje roke.

Pomiričev le na površini

Dr. Erhard je sicer ob priliki zavrnil sprejema Vel. Britanije v Skupni trg izjavil, da je voljan prevzeti mesto kancelarja, pa se za to ni boril. Njegovi rojaki ga imenujejo 'Gummilowei' (gumijasti lev), ker daje mogočne izjave, pa le redko stori tudi kak odločnejši korak v njihovo podporo.

Kanceler Adenauer je ob zadnji vladni krizi obljubil, da bo pred koncem leta odstopil z vodstva vlade, in splošna sodba je,

Iz Clevelanda in okolice

Seja— Carniola Hive No. 493 T.M. ima jutri, v sredo, ob 7:30 zvečer sejo v Slov. nar. domu na St. Clair Ave., soba št. 1. Vsi člani vabljeni!

Sodišče bo odločilo—

Odvetnik Wm. J. Kennick toži mesto Cleveland glede uporabe skrajšanega zemljišča na Underwood in ker trdi, da mu je po nepotrebnem podrlo hišo na Woodrow, ko so tam gradili novo avtovelecesto. Po njegovem bi mu morali dovoliti, da bi hišo preselil na Underwood. Pravi, da se bo obrnil na prizivno in celo na vrhovno sodnijo v Columbusu, če ne pojde drugače.

Pozdravi—

Mr. in Mrs. Joseph Paik pošiljata svojim prijateljem in znancem pozdrave iz Miami v Floridi.

Mr. in Mrs. John L. Mihelich pošiljata svojim prijateljem pozdrave iz Lauderdale v Floridi.

Zadušnica— V nedeljo ob šestih bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Antona Zimmermana ob 4. obletnici smrti.

Jutri, v sredo, ob 8:15 bo v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pok. Franka Zagorc ob 1. obletnici smrti.

Zalostno sporočilo—

G. Frank Mlinar s 725 E. 155 St. in njegovi sestri Marjanca in Marija Mlinar so dobili sporočilo, da jim je v Fužinah pri Zireh umrla 77 let stara mama Katarina.

Zadnje vesti

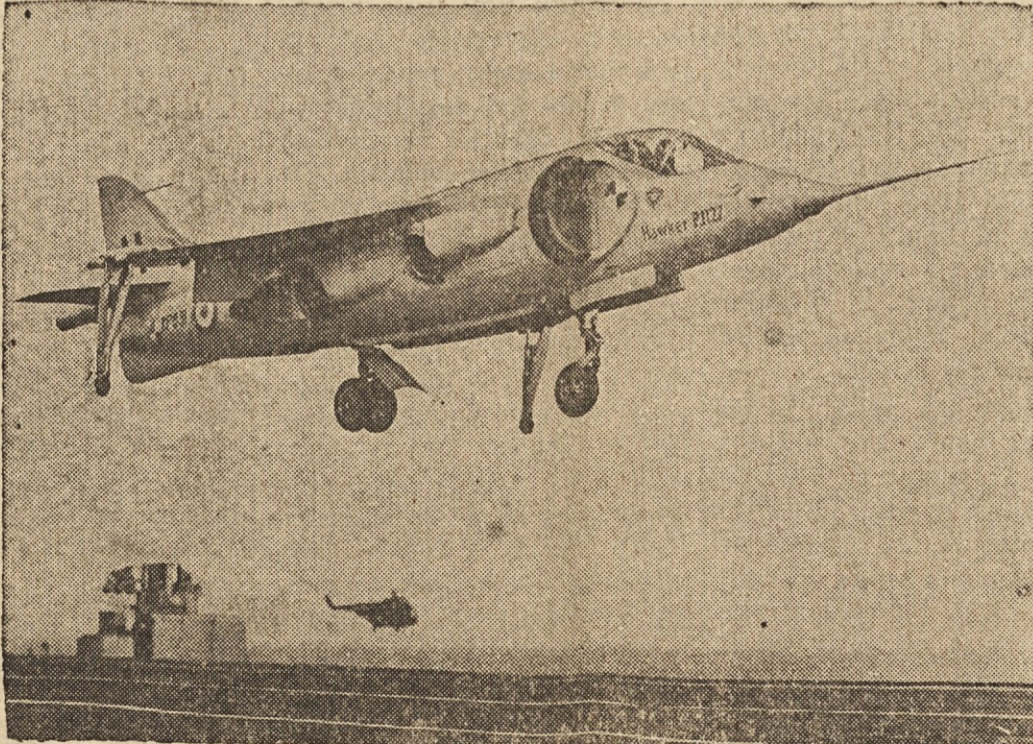
SAIGON, J. Viet. — Komunistični gverilci so napadli nedaleč od tu kolono avtomobilov in potegnili iz nje dva misijonarja. Ustrelili so ju pred očmi njenih družin. Eden od ustreljenih je bil Amerikanec, drugi pa Filipinec.

SIKESTON, Mo. — V nedeljo so čutili močnejši potresni sunki vse od Illinoisa pa na jug v porečju Mississippija skozi šest držav. Bilo je prav v času nedeljske službe božje. Potres ni povzročil nikjer večje škode in ni zahteval nobene človeške žrtve.

PARIZ, Fr. — Vojaško sodišče je obsodilo štiri udeležence atentata na predsednika De Gaulla lani v avgustu na smrt, ostale pa na ječo.

WASHINGTON, D. C. — Vrhovno sodišče je potrdilo odločitev nižjega sodišča, da imajo železniške družbe pravico odpustiti osebe, ki ga ne potrebujejo. Unije železničarjev trdijo, da bo okoli 60.000 ljudi izgubilo delo, železniške družbe pa napovedujejo, da bodo prihranile okoli 600 milijonov dolarjev, ko bodo z novimi delovnimi določili lahko odpustile nepotrebno delovno silo.

LONDON, Vel. Brit. — Na uradni britanski televiziji je nastopil včeraj Georges Bidault, vodnik političnih nasprotnikov De Gaulla in napovedal, da bo De Gaulle kmalu izginjal z vodstva Francije. Bidaultov nastop na britanski televiziji je povzročil hudo nejevoljo v Parizu, kjer smatrajo bivšega predsednika francoske vlade in ponovnega zunanje ministra za vodnika Tajne vojske in politične organizacije, katere cilj je spraviti De Gaulla s poti.

POSEBNE VRSTE LETALO — Northrop Corp. v Kaliforniji bo začela graditi po britanskih načrtih letalo Hawker P-117, ki se lahko dvigne navpično, leti z nadzvočno brzino naprej, lahko pa leti celo tudi — nazaj. Na sliki vidimo to letalo, ko se je dvignilo z letalnosilke.

Vremenski prerok pravi:

Večinoma oblačno, pršenje dežja, hladnejše. Najvišja temperatura 38. Na noč hladnejše in možnost naletavanja snega.

AMERIŠKA DOMOVINA
National and International Circulation
Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July
Manager and Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:
Za Zedinjene države:
\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece
Za Kanado in dežele izven Zed. držav:
\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:
United States:
\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; -4.50 for 3 months.
Canada and Foreign Countries:
\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months.
Friday edition \$4.00 for one year.

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio
No. 45 Tues., March 5, 1963

Vloga kubanskih komunistov v svetovnem komunizmu

Po vplivom političnih debat med našimi kongresnimi demokrati in republikanci misli naša javnost, da nas mora najbolj zanimati vprašanje, kdaj bo konec komunizma na Kubi in kdaj bo Moskva umaknila svoje čete in orožje od tam.

Vprašanje je postavljeno na preozko podlago in zato ni lahko najti nanj primernega odgovora. Vprašanje je treba postaviti na široko osnovo, ako hočemo pravilno razumeti vlogo, ki jo igra Castrov komunizem v svetovnem komunističnem gibanju.

Več, kot je potrebno, imamo dokazov, da se na ameriškem kontinentu borita Moskva in Peiping, kdo bo imel več vpliva na ameriške komuniste, njihove stranke in njihove sopotnike. V tem pogledu ni med obema sedanjima vodilnima komunističnima silama sloge ne sporazuma. Obe se pulita za simpatije komunistov v vsaki ameriški republikli, vsaka hoče spodriniti konkurentinjo in zasedi prvo mesto.

Seveda to ne velja samo za naš kontinent. Velja tudi za Azijo in Afriko. To se je videlo tudi na levičarski konferenci v Moshi v Tanganjiki. Tam so kitajski tovariši porinili na stran moskovske komuniste in dali smer debatam in resolucijam. Med resolucijami je spadala med najvažnejše tista, ki govori o svetovnem levičarskem kongresu, ki naj bi bil organiziran v Havani v najbližnji bodočnosti po vzorcu znane Bantung konference. Konference v Havani naj bi se udeležile države iz Azije, Afrike in Latinske Amerike.

Castro je bil ves navdušen za tako idejo. Pokazal je s tem, da je morda resnična misel, ki najbolj skrbi Moskvo, da je namreč s pametjo v Moskvi, s srcem pa v Peipingu. Mora se dobroizdati Moskvi, ker dobiva od tam podpore v blagu, orožju in denarju, rad bi pa bil z Peipingom, ker mu kitajski akcijski program bolj ugaja kot moskovski.

Glavna razlika med ruskimi in kitajskimi komunisti tiči ravno v različnih akcijskih programih. Moskva je za mirno sožitje, za tekmovanje s kapitalističnim svetom brez prelivanja krvi, seveda pa tudi za podtalno rovarjenje. Za demonstracije, štrajke, nerede itd., toda ne za krvave revolucije, državljanske vojne, sabotažne akte itd. Peiping je pa ves vnet za "direktne akcije", kot so sabotažni in teroristični akti, požigi, umori, uboji, atentati itd. Vse te akte je seveda treba povezati s političnimi akcijami, kot so izgredi, nemiri, upori, bojkoti, sabotaže ipd. Ogenj in meč spadata med glavna sredstva kitajskega načina širjenja komunizma.

Da to niso prazne besede, se vidi po komunističnih političnih akcijah v Latinski Ameriki. Bežen pogled na političen položaj v posameznih republikah Latinske Amerike pove, kje vladajo simpatije do Moskve in kje do Peipinga. V Venezueli so na primer komunisti kitajskega kova voditelji domače komunistične stranke. Zato je tudi tam toliko terorističnih aktov. Podoben je položaj v republikli Peru. Najbolj nazorno sliko pa daje komunistično gibanje v Braziliji. Tam je komunistična stranka razpadla v dve struji: moskovsko in kitajsko. Kjer ima večino kitajska struja, tam vladajo nemiri, upori in izgredi; kjer vladajo komunisti moskovske barve, tam so na dnevnem redu štrajki, demonstracije, toda nobena nasilna dejanja.

Kakšno vlogo igra pri tem Castro s svojim komunizmom? Kitajska struja v ameriškem komunističnem gibanju trdi, da ima Castra na svoji strani. S Kube namreč dobiva denar, orožje, propagandni material in revolucijonarne instruktorje. To potrjujejo dokumenti, ki jih je brazilska policija dobila pri domačih gverilcih. Podobne stvari trdi tudi režim predsednika Betancourta v Venezueli. Iz Ekvadorja pa prihaja vest, da so tamošnji komunisti dobili iz Havane velike vsote denarja in da pripravljajo nemire in izgrede.

Razume se samo po sebi, da o vsem tem vedo v Moskvi več kot svobodni svet in da se takega položaja v Latinski Ameriki nič ne veselijo. Jim povzroča preveč skrbi. Vzemimo na primer samo dve vprašanji. Kakšno vlogo naj Moskva igra na nameravani konferenci v Havani? Tja sploh ne bo povabljen kot udeleženka, saj ne spada ne v Azijo, ne v Afriko ali Latinsko Ameriko. Ali naj samo gleda kot opazovalka, kako kitajski tovariši sejejo med udeležence nezaupanje do Sovjetske Rusije? Koga naj na konferenci smatra za svojega prijatelja? Na zadnjem komunističnem kongresu v Berlinu so na primer ugotovili, da sta iz Južne Amerike govorili samo dve delegaciji, s Kube in iz Čileja. Ali Moskva vsem ostalim delegacijam iz Južne Amerike ni zaupala in jih radi tega naprosila, naj svoje govore kar napisane vključijo v zapisnike?

Druga skrb je še hujša za tovariša Hruščeva. Ve iz skušnje, da je Castro ne samo zaljubljen vase in svoj prav, ampak tudi trmast in zaletel. Ali ne bi mogel napraviti v

svoji zaletelosti in na pobudo kitajskih komunistov političen korak, ki bi prisilil našo deželo, da vdere na Kubo? Ali naj v tem slučaju ameriške divizije polovijo tudi ruske vojske in jim zaplenijo vso dokumentacijo in seveda pobero tudi vse orožje? Morda je ravno v tej zaskrbljenosti glavni nagib za rusko popustljivost napram ameriškim zahtevam po umiku ruskih čet s Kube? Sicer se sliši čudno, toda morda je nekaj resnice v tem, da nam spor med Moskvo in Peipingom prinaša največ koristi ravno v kubanski krizi. Hvala Bogu, da te možnosti ne obešamo na veliki zvon.

Ameriška politična javnost ne postopa ravno premissljeno, ako vsega tega ne vpošteva pri svoji presoji kubanske krize. Človek nikoli ne ve, kaj vse lahko skuha spor med ruskimi in kitajskimi komunisti, saj je vsaj kitajski tovariši dajo bolj voditi po strasti in zagrizenosti kot po pameti. Ako bo res prišlo do konference v Havani, kot jo želi Peiping, bo to dogodek prve vrste, ki ga ne bomo mogli meriti z navadnim merilom.

BESEDA IZ NARODA

Mimo življenja

Cleveland, O. — Nalašč porabim ta Cankarjev naslov tem besedam, ki bi jih rad napisal o Cankarju. Mimo nas, mimo našega življenja je namreč šla obletnica njegove smrti štiri in štirideseta. Na dan 11. decembra leta 1918 je umrl v ljubljanski bolnici.

Zdi se mi, da malo vemo, morda boljše rečeno, da se malo brigamo za velike svoje može, ki so odšli. Zdej v februarju je bila obletnica Prešernove smrti - šla je mimo našega življenja. Tako gre mnogo, naše življenje postaja prazno, prihajamo Na klanec siromakov, duhovnih siromakov, če porabim spet Cankarjevo prisposobo.

Samo za osvežitev spomina nekaj potez. Pisatelj Ivan Cankar je bil rojen 10. maja leta 1876 na Vrhniki. Imel je duhovno močno mater in šibke očeta in Vrhnika mu je bila prečudežni kraj. Eden njegovih bratov je postal duhovnik in pozneje monsignor v Sarajevu, Ivan pa je sanjal o svetli poti, ki naj bi vse siromake prepeljala preko hudega klanca v svet ljubezni in dobrote. Po tem je sam hrepenel, tega so polne njegove črtice, novele in drame. Lepota in dobrota v veliki svobodi - kjer zlato blešče tri velika imena: Mati-Domovina-Bog.

Imel je težko pot, velike zmožnosti in velike strasti kakor Van Gogh v slikarstvu. Toda globoko v svojem srcu je bil otroško preprost. Bičal je na levo in na desno, veliki upornik, ki se nikoli ni dal pritistniti k tlom, ki jededel tudi napake, pa mu je bilo žal zanje in je z odvezo duhovnika, pisatelja Finžgarja odšel na drugi svet.

V svoji dobi je imel mnogo nasprotnikov, njegov sinobilizem je pekel družbo na desni in na levi. Po smrti sta si ga lastili obe strani in med zadnjo revolucijo je doživel svoje veliko ponižanje, ko so rdeče brigade jemale njegovo ime za nosilca rdeče svobode. Vsakemu, ki Cankarja iz knjig pozna, je pač jasno, da bi bil leta 1945 Ivan Cankar prvi, ki bi udaril s pisateljskim bičem po svobodi, ki se je rodila in prvi, ki bi zginil s pozorišča. Mrtev se ponižanju ni mogel upreti.

Napišem teh nekaj besedi za uvod temu, kar pride v nedeljo 17. marca na oder pri dramatskem društvu Lilija. Ta se je odločila, da postavi na deske Cankarjevega Kralja na Betajnovi. Po vseh slovenskih odrih je šel, prav je, da ga poskusimo tudi mi. Cankar ni vriskanje, ni pohajanje po odru sem in tja. Treba ga je razumeti, treba je poiskati v njem tisto, kar je nosil v sebi celo svoje življenje. Bil je krič po dobrem človeku, po človeku brez hinavščine.

Kakor je zapisano v zadnjih besedah romana Grešnik Lenart: —Kje si? Od kod bi slišal zvok tvojega smeha, ihtenje tvoje bridkosti? Kamorkoli si se napolil, koderkoli hodiš, sejal si in seješ cekine ljubezni še na trdo cesto, na goli kamen, da bo vzklikla sijajno, drugim radost, tebi večno zasluženo! — To je bil Cankar in v tej luči ga moramo gledati. Če ga bomo prav umeli, bomo umeli tudi Kralja na Betajnovi. Krivica sicer zmaguje, toda vendar ima v sebi smrt in smrtno muko poštenega človeka, ki se ji je uprl.

Preberi, kar bo se o Cankarju in njegovi igri zapisa-nega. Cankarja je treba razumeti in ko ga razumeš, boš čutil, da ti je blizu in da je bil čist in pošten tudi v bičanju. Karl Mauser

O begunskih taboriščih v Avstriji, Italiji in Nemčiji

HAMILTON, Ont. — Pred časom mi je prijatelj prinesel prvi primerek Ameriške Domo-vine, ker je vedel, da se zanimam za slovensko pisane stvari. Ta list je bilo prvo tiskano berilo, ki mi je prišlo v roke, od kar sem zapustil domovino, v slovenskem jeziku.

CERKEV IN NOVI ALZIR

"Katoličanstvo se umika v Alžiriji pred islamom, katedrala v Alžiru je postala mošeja. Domovina sv. Avguština postaja spet muslimanska dežela!" — Tako pišejo v zadnjem času francoski listi, ki so bili na stališču, da mora Francija ostati v Alžiriji. Razvoj gre med tem svojo pot, ki krščanstvu v severni Afriki trenutno ni posebno ugodna.

"Katoličanstvo se umika v Alžiru. Domovina sv. Avguština postaja spet muslimanska, potem ko so Francozi 130 let širili v tej zemlji vrednote krščanske civilizacije. V Alžiru bi morala ostati Evropa in kot njena predstavnica Francija. In sedaj se vidijo posledice umika, najprej na verskem polju: katedrala v Alžiru je postala mošeja, katoliški vpliv bo počasi popolnoma izginil." Take in podobne trditve se slišijo v Italiji in drugje po svetu, šest mesecev po alžirski osamosvojitvi. Zlasti imajo te trditve uraden značaj na Španskem in Portugalskem, da ne govorimo o Franciji. Ko je bila proglašena alžirska neodvisnost, je "katoliški" Bidauld rekel, da "je sveti Duh šel na počitnice." Ta zemlja je v sedmih letih dosegla vrhunec človeškega trpljenja. Vsa pripovedovanja, vsa opisovanja, vsa časopisna poročila morejo komaj medlo pokazati resnično stanje v Alžiru. Samo če je človek tam, če sliši pripovedovanje iz živih

Prednosti snovi iz plastike

Temelj velike industrije devetnajstega stoletja so kovine in čisto razumljivo se nam zdi, da gleda človek na železo kot na simbol svoje dobe. * Do nedavna je bila proizvodnja jekla petkrat večja od proizvodnje ostalih kovin. Čeprav je železo danes še vedno na prvem mestu, pa vendar že občutil konkurenco mlajših kovin, med katerimi je za sedaj

rajo taborišče in taboriščnike. Režim v taborišču je vojaško strog. V stranišča, ki so sredi taborišča, je dovoljeno iti ponoči le v spodnji obleki ogrinjen z odejo tako, da je mogoče izpod nje videti na pol bosa noga. Da snaga in čistoča nista na višku, ni treba posebej podarjati.

Razen omenjenega trdega režima v tem avstrijskem taborišču, v katerem prežive nekatere več mesecev ali celo leto, muči vse begunce posebno nevarnost vrnitve preko meje v Jugoslavijo, kot je to omenil že Marjan Kavčič v svojem dopisu. Daljše bivanje v takem taborišču pod opisanimi okoliščinami ubije duha in vero v svobodo zahodne demokracije, na drugi strani pa daje komunistični propagandi možnost zlorabljanja teh okoliščin. Napačno je tudi delitev beguncev v politične in gospodarske, kajti tudi tisti, ki so zbežali iz Jugoslavije iz nepolitičnih razlogov, so proti komunističnemu redu, sicer bi ja ostali doma.

Zahodna Nemčija je v obravnavanju beguncev veliko bolj demokratična kot sta Avstrija in Italija. Kdor je bil v taborišču Zirndorf pri Nuerenbergu, mi bo rad potrdil, da so tam ravnavali z begunci človeško in krotko, sprejemali, kot se spodobi. Res je, da prihajajo med pravimi begunci preko meje čisto tudi komunistični agenti, katerih glavna naloga je vzburjati med begunci nezadovoljstvo in dvome v svobodni svet. Avstrijske oblasti zaradi teh ljudi pretresajo in zaslusujejo vse begunce, kot sumljivo titovske agente. V begunskih taboriščih jih drže bolj kot jetnike nego begunce. Privijajo in pritiskajo jih na vse načine in ni prav nič čudno, če se kdo po teh bridkih skušnjah vrne v Jugoslavijo obupan nad zahodnim svetom in njegovo svobodo.

Branko Ježovnik
ust tistih, ki so v teh letih spili do dna grenak kelih najhujšega trpljenja, si lahko ustvari sliko o tem, kaj je ta zemlja v dolgoletnih bojih preborela. Samo Alžirci lahko povedo, kaj je pomenila "umazana vojna". Toda oni se izogibajo pripovedovanja, hočejo namreč pozabiti vse strahote, ki so jih videli in doživeli. "Življenje se mora nadaljevati, preteklost je za nami. Sedaj se moramo vsi skupaj truditi, da spet zgradimo svojo domovino, da pokažemo svetu, kako resnično smo potrebovali njegove pomoči, kadar smo jo prosili; da pokažemo predvsem, kakšno pravico smo imeli do te pomoči, ki mora sedaj obrodit svojih sadove," tako odgovarjajo prebivalci na tiha vprašanja tučja, ki hoče spoznati čim več podrobnosti iz alžirske vojne. Tako odgovarjajo tisti, ki so gregili samo v tem, da so hoteli biti svobodni na svoji zemlji, a ki so zaradi tega svojega greha morali prestati najhujše muke, največje trpljenje. Vsi Alžirci so okusili zapor in mučenja ali so zbežali na gore ali v notra-

njest Tunizije. Toda nihče se noče spuščati v podrobnosti o življenju v francoskih zaporih. Vsakdo odgovori na kratko: "Ostal sem živ, to je važno." Rajši govori o sedanjih težavah svoje zemlje, o potrebi, da jim druge države pomagajo pri težki nalogi, ki čaka vse alžirske prebivalce.

Po vsem tem se nujno razodeva problem katoličanstva v Alžiru. Umik? Zgubljena bitka? Uničeno poslanstvo? Če kvantitativno gledamo na dejstvo, da je živelo prej v Alžiru 900 tisoč Francozov in da jih ni sedaj niti 150 tisoč, bi se zdelo, da so katoličani zapustili to, kar so si v dolgih letih priborili. Toda ali naj Cerkev meri z materialno mero svoje razšir-njanje? Francoski koloni so bili popolnoma prepričani, da so prinesli civilizacijo "tatinskih tolpi", da so dali zaposlitev, da so oblekli in izobrazili narod bednih ljudi. In ko so videli, da se je alžirski nadškof in primas v Alžiru msgr. Duval zavzel za Alžirce, da je branil bratstvo in mirno sožitje obeh narodov, so vzklkali začuden: "Tudi Cerkev nas izdaja." V njih je bilo tako zakoreninjeno prepričanje, da so oni "potrebni dobrotniki", da je bila njihova slepota glede družbenega in človeškega stanja okrog njih popolna. Niti na misel jim ni prihajalo, da je bilo tisto stanje nepravilno. Oni so namreč "kolonizirali". Nihče od nas ne dvomi, da pomeni kolonizacija tudi napredek; toda napredek je resničen le tedaj, če razvija celoten družbeni sistem. V Alžiru pa ni bilo tako: skoro trije milijoni hektarjev rodovitne zemlje ob obali so bili v rokah 32 tisoč Evropejcev, medtem ko so bili 4 milijoni Alžircev v posesti 8 milijonov hektarjev nerodovitne zemlje v notranjosti države. Koloni so plačevali svojim delavcem, ali bolje rečeno sužnjem, komaj pol dolarja na dan. Če se tuje oddalji iz mest in se poda v notranjost dežele, najde povsod največjo revščino, umazane in lačne kmetje, ki so služili bogatim francoskim naseljencem.

Ko je vojna v Alžiru postala ostrejša, je msgr. Duval začel zelo obsojati tisti način življenja. Zato so mu francoski koloni dali ime "Mohamed Duval" in so se norčevali iz njegovih nauk. Prišla je žalostna doba OASA, ki je prinesla krvave spopade. Msgr. Duval in katoliška duhovščina sta skušala kolikor mogoče blažiti trpljenje in ustavljati moralne roke. Alžirci, ki so smatrali krščanstvo kot verski izraz kolonializma in nepravilnosti, so morali tedaj spoznati njegovo pravo obličje miru in bratstva. Sedaj, ko se je na izmučeno in trpko alžirsko zemljo vrnil mir, so voditelji nove alžirske države izrazili svojo zahvalo in svoje spoštovanje alžirskemu primasu. Pred nedavnim je prvi minister Ben Bella uradno priznal velike zasluge msgr. Duvala.

Cerkev torej ne samo da ni izgubila nobene bitke, ampak je izšla kot zmagovalka, ker je od sebe otresla težo, ki ji jo je povzročalo enačenje katoličanstva-kolonializem. Dejstvo, da je msgr. Duval vrnil muslimanom alžirsko katedralo, je dovolj vzgojno. Vrnil je tempelj tistim, ki so ga imeli pred letom 1830, ko so ga Francozi spremenili iz mošeje v katedralo. Naredil je to, preden so ga Alžirci vprašali, in to njegovo dejanje so vsi izredno cenili. Stavba je bila ob vnožju castribes, torej v popolnoma muslimanskem okraju. Nova alžirska katedrala bo nova in moderna cerkev svetega Srca.

Edina pot, da se vrši zares misijsko poslanstvo, je tista, ki jo je izbral msgr. Duval. Samo na ta način Cerkev lahko pokaže muslimanom bogastvo svojih načel, zaklad svoje Res-nice. Kat. Glas

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

"Manjša joča manjšina?"

Člani SKAS-a Toronto so imeli v februarju svoj prvi mesečni sestanek v novi poslovni dobi. Zbrali so se v prostori Slovenske pisarne.

Na sestanku so obravnavali aktualen članek priznanega katoliškega teologa Karla Rannerja, ki neustrašeno natenčno in analizira preeče probleme Cerkev. Vsebine članke je razlagal prof. preč. g. L. Ambrožič. Samo nekaj misli iz predavanja.

Po 2000 letih krščanstva smo katoličani še vedno manjšina in sicer manjšajoča se manjšina. V Franciji je danes samo 20% katoličanov. To stanje je posledica preganjanj v 18. in 19. stoletju. Takrat so prvi izgubili vero izobraženci. Sedaj pa so ti prvi začutili njeno nujnost in potrebo. Če se pustimo učiti zgodovini, se bo to zgodilo tudi v deželah, kjer je danes vera preganjanja po komunizmu. Ko bo pristisk ponehal, bo kvečjemu ostalo kakih 20% vernih.

Nastane vprašanje ali so ta dejstva razlog za črnoglednost. Odgovor je, ne. Pravi odgovor na to nam daje vera. Če se resno zamislimo v svojo vero, je le čudno, da še toliko verujemo. Verujemo, ker nam je dana božja milost.

Vpadanje vere je odraz hitro se razvijajoče civilizacije. Industrijski razvoj in znanstvene ugotovitve izkoreninjajo ljudske mase. Iz preproste življenja so vržene pred nova dejstva in probleme, ki jim niso domači. Živimo v burni dobi, ki se bo umirila šele, ko bodo izsledki znanosti in izumi industrije postali ljudem domači. Upravico smo upati, ko se bo človek udomačil v moderni dobi in ko bo materialno rezmeroma dobro preskrbljen, tedaj bo zopet pričel težiti po vrednotah kot je n. pr. vera.

Predavanje je zbudilo živahno debato, v katero so posegali navzoči.

Občni zbor Hranilnice in posojilnice slovenskih župnij

Zadnje nedeljo v februarju ima Hranilnica in posojilnica slovenskih župnij vsako leto svoj občni zbor. Člani, ki so se ga udeležili, so z zanimanjem poslušali poročila, iz katerih je bila razvidna rast in so bili vidni ponovni uspehi njenega poslovanja.

Bil je to šesti redni občni zbor, ki je zaključil peto polnoletno poslovanje tega zavoda. V letu 1962. je imela H. in P. slovenski župnij čez dva in pol milijona prometa. Dohodki so presegli \$1.280.000. Izdatki je bilo seveda nekoliko manj. Računi gredo torej v milijone in to že peto leto njenega obstoja. Tudi njen kapital je presegel prvo polovico milijona. V zadnjem letu se je kapital dvigal povprečno za \$14.300 mesečno. Novih članov pa je pristopilo nekako 14 vsak mesec. V zadnji poslovni dobi ni šlo v izgubo nobeno posojilo, nasprotno je bilo že nekaj odpisanih posojil plačanih.

Finančni poročilo, ki ga je podal upravnik-blagajnik g. B. Košir in razlagal predsednik g. A. Ponikvar, so delničarji z zadovoljstvom vzeli na znanje. Za kreditni odbor je poročal odbor načelnik g. F. Levec. V svojem poročilu je lepo razčlenil, v kakšne svrhe so bila odobrena in izdana posojila v višini blizu \$400.000. Poročilo nadzornega od-

bora je podal načelnik g. I. Marn.

Člani-delničarji so nato izglasovali predlog odbora, da se izplačajo 4% dividende na hranilne vloge. Denar vložen na osebne čekovne račune je pa odbor že med letom obrestoval po 3%. Izglasovan je bil tudi predlog o ustanovitvi kulturnega fonda, kamor je bilo letos vloženo 2 in pol procenta čistega dobička.

Na občnem zboru je potekala poslovna doba štirim odbornikom. Vsi so sprejeli ponovno kandidaturu in so bili soglasno izvoljeni. Bili so to: g. Leopold Benko in Stefan Ritlop v direktorski odbor, g. F. Levec v kreditni odbor in g. Ivan Marn v nadzorni odbor.

Občnega zbora sta se udeležila tudi oba župnika preč. g. A. Prebil C.M. in J. Kopač C.M.

Člani so na tem zboru mogli videti v številkih denarne uspehe svojega zavoda. Prikazane so jim bile tudi druge koristi, ki jih gl. pisarna, zlasti upravnik nudi članstvu, ko jim pomaga pri zavarovanju, plačevanju računov in dajanju različnih informacij. Zadovaljni so se razhajali.

Por.

Festival v Stratfordu
Izšel je prospekt za 11. leto sezono Festivala v Stratfordu, Ont. Sezona 1963 bo trajala od 17. junija do 28. septembra. Na dramskem festivalu bodo predvajali štiri dela, katerih imena navajam v originalu.

William Shakespeare: Troilus in Cressida, The Comedy of Errors in Timon of Athens; Edmond Rostand: Cyrano de Bergerac.

Kdor je že bil na Festivalu v Stratfordu, bo gotovo letos zopet šel. Kdor pa še ni bil, naj pa ne zamudi užitka lepe dramatske umetnosti. Vedeti pa je treba, da je težko dobiti vstopnice, ko se enkrat sezona že začne. Vstopnice so v predprodaji v Torontu. Kdor jih želi kupiti, naj telefonira na eno izmed sledečih: EM 6-7963, WA 2-1165, 3664749. Vstopnina je od enega do pet dolarjev. Obisk se najbolj izplača v soboto, ko je možno prisostvovati dvema predstavama: od pol 3. pop. in ob pol 9. zvečer.

Nekaj prireditiv na vidiku

SKPD "Baraga" zopet pripravlja "Razstavo slovenskega tiska". Z razstavo bo združen knjižni semanj, na katerem bo napredaj veliko lepega slovenskega branja in to po znižanih cenah, ki so jih nekatere založbe že odobrile. Razstava bo v soboto, 30. marca, popoldne in v nedeljo, 31., cel dan. V soboto zvečer bo kulturni večer, ki ga bo ob priliki razstave priredilo S.K. A.S. v Torontu.

Isto društvo se tudi ukvarja z mislijo, da bi pripravilo popoldan narodnih plesov. Tak popoldan naj bi bil enkrat v aprilu. Ker pa priprave za nastop še niso gotove, kaj več o tej prireditvi še ni mogoče sporočiti javnosti.

Pač pa je že določen datum za IV. SLOVENSKI DAN v Kanadi. Bo to nedelja, 4. avgusta. Prav je, da se še zdaj začnemo pripravljati na ta dan. Zlasti naj že sedaj mislijo na udeležbo Slovenci po naselbinah izven Toronta, da bo to res, tako po udeležbi kot po sodelovanju, VSESLOVENSKI DAN v Kanadi. Posamez-

niki kot organizacija naj si ta dan rezervirajo, da bo zopet naša najmočnejša manifestacija leta.

Hamiltonci imamo dobre sosedo

HAMILTON, Ont. — Dobrota vseh dobrot je, če imaš dobrega sosedo ne samo na eni strani hiše, ampak na obeh. Ljudska izkušnja bolj cenijo dobrega sosedo kot pa lastnega sorodnika po krvi ali svatstvu, o čemer pričajo reki: Dobri sosed — ta prva zlahta; prava zlahta je pa raztrgana plahta.

Mi, hamiltonski Slovenci, smo tako srečni, da si lahko s tihom zadovoljstvom izanemo roke in Boga hvalimo do kolcolca, ker imamo na obeh straneh mesta najboljše sosedo, tako v St. Catharines in okolič, kakor na drugi strani v velikem Torontu.

Pred par tedni je predsednik Podpornega društva Bled za St. Catharines in okolič g. Franc Kuka vica poklical predsednika našega Gradbenega odbora na sejo in mu tam izročil ček za \$500 za našo cerkev in dom. Za ta veličudni dar se mi v Hamiltonu prav iskreno zahvaljujemo našim bratom v St. Catharines in okoliških krajih. Večina Catharinskih Slovencev je organizirana v Društvu Bled. Priredili so že več družabnih večerov z nami skupaj, katerih čisti dobiček so darovali v naš Gradbeni sklad. Tudi je več posameznih družin tam doli obljubilo prispevati po \$100 za našo cerkev, ko sta jih naš g. župnik in g. Drago Ložar, vodilni član tamošnje slovenske naselbine, s tem namenom obiskala. Njihova imena z darovanjimi zneski bomo objavili, ko bo nabiralni pohod v marcu tam doli zaključen.

Ljubeznivo sprejeti v starem Torontu
Na prav tako ljubeznij in bratski sprejem smo nateletli v starem Torontu. Ponižno in boječe smo potrkali na vrata in srca staro-torontskih Slovencev, kakor je to eden izmed njih lepo zapisal v Ameriški Domovini. Mislili smo si: "Če nas našenejo, bomo pa tekli, saj smo povečini še mladi in urnih nog." Pa so nas tako za ljubo in prijazno sprejeli, da smo se hitro oddahnili in opogumili. Pritisnili so nas k sebi, kot uboščke, mlajše in revnejše bratce, se po domače govorili z nami in nam povsod pri odhodu kaj stisnili v roko za našo cerkev. Naj jih Bog blagoslovi in jim povrne! Spoznali smo pri tej priliki, da je boljše, če smo ponižni in pohlevni, kot to priporoča poljski pregovor, ki pravi: "Pohleven teliček dve kravi sesa."

Pustni krofi iz New Toronta
Iz New Toronta so nam pa kar krofov poslali za sam pustni terek. Bili so lepo rjavkastorumeni, z belkastimi obročki čez trebušček, in rahli kot gosji puh; tudi dišali so neznansko zapeljivo. Navrli sta jih Petričeva mama in Just in jih z dovoljenjem župnika preč. g. Kopača prodajale na pustno nedeljo pred dvorano v korist naše cerkve. Izkupiček zanje-\$60- nam je pa preč. g. Kopač poslal prav za pustni terek. Morda si boste mislili: Kako more ta človek hvaliti in opisovati Petričeve krofe, če pa jih ni ne videl ne jedel! Hop, Cefizelj,

le počasi! Res je, da jih nisem ne videl, ne jedel letos, ampak samo denar zanje prejel; pa vseeno vem, kakšni so bili in kako teknejo, ker sem jih videl in jedel leta 1938 avgusta meseca; torej točno pred 24 leti, pri Sv. Trojici na Blokah. Tudi takrat jih je bila navrila in zamesila Petričeva gospa. Takrat so bili prav tako, kakor sem tukaj pisal; torej mislim, da se ne motim, če rečem, da so bili letošniji ravno tako dobri, če ne še boljše. Takrat sem bil ravnatelj v Mladinskem Domu na Kodeljovem. Poslal sem 160 dečkov iz revnih družin na počitnice v hribe, k Sv. Trojici na Bloke. Spali so v šoli, kuhali, so jim pa pri Petkovih. Gibali in sončili so se 5 tednov ob bistrih potokih Išci in Blošci in jedli, jedli, da je pek iz Nove vasi komaj sproti dovažal kruh, med in surovo maslo. Poprej bledkasti in sušičasti, so se vrnili v Ljubljano lepo okrogli in porjavili od sonca kot zapečeni hlebčki rženega kruha. Nadziral jih je č.g. Ludvik Novak moj pomočnik, jaz pa sem vsako toliko časa šel gori pogledat, če so vsi zdravi in v redu. Ko sem zadnjikrat bil pri Sv. Trojici, sem tako lačen tja prispel, da bi me bil lahko z bučko pretaknil. Hoja po planinskem svetu in zraku človeka ulačni.

Sveže postvri in krofi
Ko dospem do cerkve, me prime G. Novak za roko in me pelje v hišo k špelinovim (tako se je reklo podomače pri Petričevih.) Tam nas je čakala bogato obložena miza: domača juha, nato skladavnica svežih cvrtih postvri, ki sta jih Petričeva fanta uro poprej nalovila v sak v potoku za hišo; izvrstne salate in pa grmade rahlih dišečih krof, v družbi z litri belega vina. Nikdar poprej ne pozneje v življenju mi ni tako dišalo in teknilo kot takrat. Sicer pa menim, da pred tako obloženo mizo, bi tudi tukaj v Ameriki — deželi izobilja, lahko vzel klobuk z glave, in po večerji obizlal vseh deset prstov na rokah in na nogah. Petričeve gospa je morda že pozabila, jaz pa še ne. Da, kje so tisti lepi časi, kaj ne, ostali so samo spomini; fanta ki sta postvri lovila sta padla v bratomorni vojni. "Včasih je lušno bilo, zdaj pa ni več tako." Pa je tudi zdaj še lepo in prijetno, posebno če ima človek, take dobre sosedo. Fr. L.T.

Drugi dopis iz Winnipeg
Winnipeg, Man. — V prvem dopisu sem obljubil, da bo v naslednjem kaj več podrobnosti o cerkvi. Danes jih navajam.

Cerkve je ena najstarejših v mestu. Grajena je bila leta 1905. Ob pogledu na letnico se bo temu ali onemu čudno zdelo, da sem zapisal "ena najstarejših". Ne pozabimo, da bo mesto praznovalo stoletnico svojega obstoja šele čez nekaj let. V onih časih je bila gotovo najlepša in verjetno tudi največja stavba v svojem okolišu. Zgradili so jo protestantje z denarno pomočjo iz Anglije. Angleži so se tedaj silno prizadevali, da bi vsaj zapadna Kanada postala čisto angleška in seveda tudi protestantska, kar jim je deloma tudi uspelo.

Zgradba sama je zela trdna. Spodnji del cerkve je iz lepo obdelanega kamna, vhod je celoumetniško izklesan, zgornji del pa je iz opeke. Arhitekt mi je izjavil, da take stavbe danes verjetno še za \$100.000 ne bi

mogel postaviti, ker je v njej toliko ročnega dela. Pod cerkvijo je nizka dvorana, ki je služila zlasti v šolske namene, zraven pa še nekaj drugih prostorov.

Tega ali onega bo zanimalo, v kakšnem slogu je cerkev grajena. Najbolj enostavno bo, če rečem, da je dvoranska cerkev, saj nima ladij in ne kakšnih značilnosti tega ali onega sloga. Glavni cerkveni prostor je široka dvorana z ravnim stropom in padajočim tlakom, kakor v kino dvornah. Cerkev sama, merjena od zunaj, je 70 čevljev dolga in 55 čevljev široka.

Cerkve že dve leti ni bila v rabi in je popolnoma zapuščena. Stranski vhod je bil celo odprt. Kljub temu ne nosi nobenih znakov vlage, kar je dobro znamenje za solidnost zgradbe. Ko se je pojavil pred njo napis, da je naprodaj, so v bližini stanujoči Slovenci postali nanjo zornorni in navezali stike s prodajalci. Na škofiji so zamislili, saj v tistem okolišu trenutno ni nobene katoliške cerkve. Škofijski kancler je dosegel, da so prodajalci pri ceni še malo popustili, tako da je bila pogodba narejena za \$15.750. Sam prostor — okrog cerkve je še prostora za kakšnih 30 avtomobilov — je skoro toliko vreden danes, čez nekaj let bo pa njegova cena znatno narasla. Za stoletnico mesta nameravajo ravno ta okoliš, kjer se je pravzaprav mesto začelo, čisto preurediti. Vse majhne in stare hiše bodo odstranili, zrasle bodo moderne stavbe, vmes so pa predvideni lepi parki.

K nakupu te cerkve sta nas priganjala zlasti dva razloga. Prvi je bil in je finančni. Naša skupina gospodarsko ni in še precej časa ne bo tako močna, da bi si lahko postavila primerno novo cerkev in še dvorano zraven. Obe sta nam enako potrebni. Marsikdo bi se ob težkih tisočakah že v začetku ustrašil in se morda sam izključil in naše skupnosti, samo da ne bi imel s tem nič opravka. Ob zmerni ceni in ob pogledu na stroške renovitve pa naši ljudje bolj optimistično gledajo na vso to stvar. Drugi razlog za nakup je bil pa ta, da je geografska lega cerkve za vse zelo primerna. Veliko jih živi prav v njeni bližini in bodo celo peš prihajali do nje. Drugi se pa tudi ne bodo mogli pritoževati, saj leži prav v središču in bo vsem glede dohoda silno pri roki.

Če bi bila to katoliška cerkev, takoj uporabna za bogoslužje, bi bili sedaj že na konju. Pa na žalost ni tako. Potrebna je velikih preureditev. Te dni smo že odstranili tla, tako da pravzaprav ostajajo le stene s streho in stropom. Tla je treba dvigniti, če hočemo imeti dvorano, kakor si jo želimo in potrebujemo. Postaviti bo treba oltar, zgraditi kor, saj cerkev ni imela ne prvega ne drugega, nabaviti nove cerkvene klopi, opremiti zakristijo. Spodaj pa urediti dvorano z vsemi njenimi pritliklinami, postaviti centrano kurjavo, urediti prostor za pisarno in duhovnikovo stanovanje. Gotovo bodo s to nameravano preureditvijo združeni veliki izdatki. Glavno je, da bomo imeli denar za nakup potrebnega materiala, delo pa že opravljajo in ga bodo opravili naši ljudje večinoma brezplačno. Trenutno

nam je banka odobrila \$20.000 kredita, ljudje so pa v prvem navdušenju tudi že darovali za svojo cerkev nad \$6.000. Prepričani smo pa, da se bodo našli dobrotniki tudi še kje drugje in nam s svojimi darovi pripomogli, da bomo v kratkem času prišli do svoje cerkve in lepe dvorane.

Rev. Jože Mejač

Opozorilo!

Kdor želi imeti objavljen v notranjosti lista kak dopis ali sestavek, ga mora izročiti v uredništvu najkasneje 24 ur pred izidom številke, v kateri bi naj bil objavljen. Za ponedeljkovo številko mora biti dopis v uredništvu najkasneje v petek zjutraj. Kratke novice za 1.

CLEVELAND, O.

Moški dobijo delo

Stavbni mizar izvršuje vsakovrstna hišna opravila solidno in po zmernih cenah. Delo zajamčeno. Kličite od 6. do 9. zvečer. LI 1-4337. —(46)

STOŽIČASTE STRUZNICE "TURRET LATHE"

Delo dobi moški, ki je sposoben sestaviti in operirati W & S 3; S 4; S 5 in 3A : S. Zahtevno se najmanj 15-letna skušnjava. Visoka urna mezda. Plačan dopust in prazniki.

WESTERN RESERVE

MFG. CO.

3710 E. 93rd St.

Michigan 1-0827

MALE HELP — WANTED

Short Order Cook night shift.
Sorn's Restaurant
6036 St. Clair Ave. (x)

MALI OGLASI

Ugodna prilika
Prodamo popravilnico čevljev. Lastnik umrl. Povprašajte na 1629 Clark Ave. Kličite SU 1-1319. (45)

Za vestno in hitro barvanje in papiranje hiš se obrnite na slovensko podjetje
TONY KRISTAVNIK
PAINTING & DECORATING
HE 1-0965 ali UT 1-4234

V najem

Oddamo 5 sob zgoraj, odraslim, plinski furnez, n a novo dekorirano, klet za perilo. 1369 E. 52 St. EN 1-5943. —(12,19,26 feb. 5,12mar)

Naprodaj

Grocerija in mesnica, licenca za pivo in vino. Se prodaja zaradi boleznij v družini. Dajte ponudbo. KE 1-0375 po 6. uri popoldne. (x)

Hiša naprodaj v Euclidu
Colonial hiša, 3 spalnice, v dobrem stanju, preproge in zavese vključene. Lastnik IV 1-8056. (49)

1148 Norwood Rd.
4 stanovanja v sprednji hiši in enodružinska zadaj. Garaža, nova veterna okna, nove bakrene cevi, nova napeljava, nove kopalnice. Lot 40x140, lepo dvorišče z drevesi. Dober dohodek. Lastnik EX 1-8319. —(48)

V najem
4-sobno stanovanje oddamo v dvostanovanjski hiši. Mirni dom na 1008 E. 79 St. —(5, 8, 11 mar)

Prof. Wm. J. Kennick, advokat je odprl svoj urad za
INCOME TAX
567 E. 185 St.
(Nasproti Fisher Foods)
Ure: 10 do 12 in 3 do 8

stran je mogoče oddati v uredništvu v predal za pošto do sedmih zjutraj za objavo v listu istega dne. List začnemo tiskati ob 8:30 zjutraj! — Če je le mogoče, prosimo, da so dopisi vsaj dva dni pred njihovo predvideno objavo v uredništvu, novice pa prejšnji dan pred peto uro popoldne. Dopisnice smo na to opozorili ponovno, vendar se dogaja še vedno, da pride kdo z dopisom v uredništvu, ko je notranji del lista že nastavljen, in hoče njegovo objavo. To seveda ni mogoče brez posebnih stroškov in sitnosti!

Veliko naglušnih

WASHINGTON, D.C. — Po uradnih podatkih je na vsakih 15 dolarjev v Združenih državah povprečno eden naglušen.

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

LAGRANGE PARK — Ideal retirement home in Robinhood Estates. Architect-built. Lannon Stone and brick ranch. Stone fireplace. Glass tiled bath. Att. gar. Fully landscaped. lot on quiet court. Close to everything. FL 4-6478. (45)

PALATINE — BY OWNER, LEAVING STATE.

7 room, bi-level, 3 bedrms., att. garage, patio, basement, large corner lot. Large livingroom, large recreation rm. Kitchen built-ins. Intercom. AV 3-1349. (45)

MOUNT PROSPECT

Brick Cape Cod, 3 bedrms., 1½ baths. Separate din. rm., TV rm. in basement, paneled porch, 2½ car garage. Ideal location. \$24.900. By owner. 392-3288. (45)

BY OWNER — ARLINGTON HTS. 3 Bedrm. Brk. Ranch. Alum. Strms. & Scrms., Cptg., Garage with att. screened porch. Finished bsmt. with family room. Walking distance to schools. Asking \$20,800, CL 3-8063. (46)

GLENVIEW — Spacious 4-bdrm. colonial, full bsmt., att. 1½-c. gar. Beautifully landscaped, with lge. patio. Paved drive. Lovely neighborhood. \$30,500. Call PA 4-1067 for appointment. (43)

PARK RIDGE — 8 rms., 4 bdrm., 2½ bath Colonial. Choice NE loc. Fam. rm., patio. 2 blks. to school. 5 min. NW. train. Call for appt. 825-3019. (47)

BUSINESS OPPORTUNITY

TAVERN — WAUKEGAN

Real good bldg. and equipment. Living qrts., ample parking, business & property. Price low \$30's. Substantial down. Phone 336-7094. (48)

RESTAURANT & GRILL

for sale
Business bldg. or both Et. 18 yrs. 45 seats, counters, booths, knotty pine int. well eqpd. Air-cond. Open Monday thru Saturday 6 A.M. to 9 P.M. 5146 W. Madison St. — Call ES 8-9527. (46)

FISH EQUIP. FOR SALE

FISH AQUARIUM. TANK AND FILTERS.

Motors, Heaters, Light, Plant. Complete line. Owner will sacrifice. Ph 549-8227 after 5:30 PM. (46)

ORGANS FOR SALE

BEAUTIFUL CONN SERENADE ORGAN.

Many features. Private owner. Will sacrifice \$1,095. Phone FU 9-0648. (45)

DOGS FOR SALE

COLLIE PUPS

Must sell. Sable and White. Shots. AKC. Private owner. Des Plaines. Phone VA 4-2328. (45)

WIRED HAIR PUPS.

MALES AND FEMALES. — AKC. CHAMPS. — \$50 to \$100. Privata. Mrs. M. Schwartz, East Troy, Wis. consin. North of Lake Geneva. — Ph. 414-642-7623. (46)

JULIUS ZEYER:

ANDREJ ČERNIŠEV

★ ★ ★

Njegov molk je smatrala za privolitev.

"Vi ne slutite, Andrej," je začela, "da vaše srečanje z veliko knežjo v mojem salonu ni bil nikak slučaj, ampak vaba, preračunana za romantično smer vaših misli, vi ne slutite, da bi morali biti i vi i velika knežnja le orodje mojega svaka Leva Nariškina. Lev je trdno prepričan, da pri značaju obeh zakorskih bodo počivale vajeti vlade vedno v rokah Katarininih in ker je po svojem načinu čistiženjen in zelo grabežljiv, je delal na to, da bi postal ljubimec bodoče vladarice. Toda Katarina se mu je posmehovala in ko je Lev sprevidel nemožnost in smešnost svojega početja, je osnoval drug načrt. Po naključju ste prišli vi. Zdeli ste se mu kakor nalašč pripravi za to nalogo, katero vam je hotel določiti; biti njegov prijatelj in njen ljubimec! Z vami je hotel vladati nad njo, z vami povišati moč in slavo svoje hiše, z vami znova napolniti izčrpane blagajne Nariškinih. Ni vam treba še razla-

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je dne 5. februarja 1963 po daljši bolezni, potem ko je prejel sv. zakramente za umirajoče izdihnil svojo blago dušo naš soprog, oče, stari in prastari oče, brat, tast in svač

Jože Ponikvar

Pokojni je bil rojen 26. julija 1880 v vasi Sleme, župnija Sv. Trojica pri Blokah, Slovenija, Jugoslavija.

V Ameriko je prišel leta 1920 in je od tedaj stalno živel v Cleveland, O. V njegovem rojstnem kraju žalujejo za njim vnuk Ivan in njegova družina, vnukinja Marija in Majdica Ponikvar, nečaki, bratranci in drugi sorodniki.

Pokopali smo ga dne 8. februarja 1963. V Grdinovem pogrebnem zavodu je Rev. Jošt Martelanc blagoslovil truplo, nakar smo ga prepeljali v cerkev sv. Vida. Tam je Rev. Jošt Martelanc daroval slovesno sv. mašo. Po opravljenih cerkvenih slovesnostih je odšel pogrebni sprevod na pokopališče Kalvarija, kjer smo zemske ostanke položili v družinsko grobnico, da tam čakajo Vstajenja. Rev. Jošt Martelanc je spremljal pokojnega, blagoslovil grob in vodil poslovlilne molitve. Naj prejme za vso ljubizno naklonjenost in duhovno tolažbo našo najiskrenejšo zahvalo.

Prisrčno se zahvaljujemo članom Slovenske Moške Zveze, ki so prišli v pogrebni zavod in skupno molili sv. rožni venec za večno srečo pokojnikove duše, se udeležili pogrebne sv. maše in tudi spremljali pokojnega sočlana do groba.

Posebno toplo zahvalo smo dolžni Grdinovemu pogrebnemu zavodu na St. Clair Ave., ki je ljubizno pripravil vse potrebno za pogreb. Prav lepa hvala gospodu Anthony Grdina, ki je osebno skrbel za odlično vodstvo pogrebnega sprevoda.

Naj dobri Bog povrne vsem ki so darovali za sv. maše, ki se bodo darovale za večno srečo pokojnika in za druge dobre namene, kakor tudi vsem, ki so darovali cvetje in vence in tistim, ki so dali na razpolago avtomobile za pogrebni sprevod.

Iskrena hvala dobrim možem, ki so nosili pokojnikovo krsto. V veliko tolažbo nam je bilo, da so sorodniki iz daljne Pennsilvanije prihiteli k pogrebu. Prisrčno se jim zahvaljujemo.

Lepa hvala za vse izraze sožalja, osebne in pismene.

Sploh se iz vsega srca zahvaljujemo vsem, ki so našega ljubljenelega soproga in očeta ob slovesu počastili, zanj molili, nam pomagali ali kakorkoli izrazili svoje sočutje.

O Gospod življenja in smrti! Živo verujemo s pokojnim, da življenje Tvojih vernih ob smrti ne neha, ampak se le spremeni. Usliši naše vroče prošnje in sprejmi dušo v rajsko veselje. O Jezus, ki si v neskončni ljubizni tudi njegovo dolžno pismo pripil na Križ, daj da bo, deležen Tvojega neskončnega zasluženja, na veke slavil Tvoje usmiljenje.

Ti v zborih nebeških prepevaj zdaj slavo, mi v sveti ljubizni s Teboj smo vsak čas, kjer Stvarnik je Tvoje neskončno plačilo, tja s svojo priprošnjo pripelji še nas.

Zalujoci:

JENNIE PONIKVAR, soproga;
sin LUDVIK PONIKVAR;
hčeri: MRS ANTONIJA NOSAN in MRS. SOPHIE KRASOVIC,
snaha JOSEPHINE, zeta JOHN in FRANK,
sestra MRS. MARY MEHLE in njena družina,
9 vnukov in vnukinje in trije pravnuki.

Cleveland, 5. marca 1963.

čute in misli, ki so mojemu srcu popolnoma neznan, se je Andrej močno zardel, "in ne razumem, zakaj samo sebe svojeglavno pred mojimi očmi tako ponižujete!"

"Hvala, hvala!" je šepetala in je obrisala solzo, ki jo je potočila, toda ko je njegov obraz zopet postal mrzlo malomaren, je hitro potlačila svojo ginjenost in je začela dalje govoriti.

"Ko ste naglo izginili, je Katarina globoko in dolgo žalovala, nihče ni vedel, zakaj bledijo njena lica, zakaj njeno oko ugaša, samo jaz sem vedela za njeno tajnost in se veselila njene žalosti, pričakovala sem, da jo bo cesarica zavrgla, kakor se je raznesla govorica. Ni se zgodilo tako, toda nema bolest, ki jo je glodala, mi je bila slajša od njenega padca v nemilost. Vaše oko, Andrej, plapolala sedaj od sovraštva, toda ne brigam se za to, zopet ne skrivam svojega sovraštva do nje, čeprav mi pripada vaša neprijaznost!"

"In zakaj me zasledujete do sem, v senco tega groba?" je vprašal razburjeno, "zakaj medčete v mojo dušo puščice svojega srca?"

"Ker vas obožujem in sovražim obenem, ker mi moje srce šepeta, da vam je njena slika neprenehoma na misli! Ako bi bila ostala vredna vaše ljubizni, tako čiste in vzvišene, potem Andrej, bi bila jaz umrla od žalosti, zakaj vajini duši bi ostali vkljub ločitvi morda na veke združeni; toda Katarina, ki jo vi obožujete, je padla z višine, na katero ste jo dvignili vi in vaša ljubizen, Katarina je nezvesta žena in kar je še bolj tehtno, izdajalska ljubica! Slišite! Ne gledajte dol name ponosno, kakor na ničvrednico, tudi ona, vaša Katarina je taka malovrednica kakor sem jaz!"

Na mizi je ležalo čerkesko bodalo, ki ga je imel Andrej pri sebi, ko so ga zaprli in katero mu je poročnik pustil, ko je čul, da je to spomin na kneza Pomarova. Pri poslednjih Aninih besedah je Andrej v nemi raz-

burjenosti zgrabil za bodalo in ga je potegnil iz nožnice. "Umori me! Kaj za to!" je vzkliznila Ana v divjem smehu, in Andrej je zalučal bodalo proč. "Ana Nikitišna", je mrmral med zobmi in se tresel od jeze, "ne morem iti stran, jetnik sem, toda prosim vas lepo, da me osvobodite nesreče vaše prisotnosti."

Ana je zagorela od sramote in je stopila korak naprej, toda počasi se ji je vendar zopet vrnila prejšnja mirnost.

"Andrej", je rekla, "gotove meje sramote so, katere napravijo žensko, ako jih enkrat prekorači, brezčutno za vsako nadaljnjo žalitev in zato me ne odpode vaše besede: ne pojdem prej, dokler ne povem vsega. To je sladko, edino maščevanje, da jo s pripovedovanjem čiste resnice izrujem iz vašega srca. Razžalila vas ne bom niti z besedico več, mirno, kakor stroj vam bom povedala vse, verujte potem ali pa dvomite. Andrej, pustite me, da povem vse, glejte me kakor umirajočo in uslišite moje prošnje. V resnici stopam živa v grob, zakaj dosegla sem ločitev s svojim možem in po vrnitvi v mesto odidem v samostan. Še nikdar se ni kdo odpovedal temu svetu, katerega zapuščam, s tako nesvetimi čuti, toda obenem tudi še nikdar z globljim zaničevanjem od mene."

"Govorite torej, ako vam je tega treba, mečite na njeno čisto čelo sramoto — ne verujem vam. Sicer vam pa moram dovoliti, saj drugače se niti ne more končati ta mučni pogovor."

Ana je uprla pogled na bodalo, ki je ležalo na tleh in ga ni več dvignila ves čas med pripovedovanjem.

"Ali razumete, Andrej, da se Lev ni odrekel svojemu načrtu, ko ste izginili. Privoščil je veliki knežnji čas, da bi svojo bolest izplakala, toda ko se mu je zadelo, da njena žalost že preveč dolgo traja, se je trudil, da jo zopet razveseli. Povabil je Katarino na nov koristoloven sprehod kakor oni večer, ko ste jo

prvič videli pri meni.

Katarina se je dala pregovoriti, zakaj zdela se ji je, da bo vnovič doživela vtis onega prvega sestanka. Levov načrt je bil premišljen z vražjo prebrisanostjo. Šeznanil se je namreč z mladim plemenitašem, z nekim Soltikovom, ki vam je čudovito podoben; tega sem morala, kakor ta čas vas, povabiti k sebi, in ko je Katarina vstopila v sobo, je za trenutek popolnoma podlegla iluziji, ki seveda ni trajala dalj časa kot trenutek, toda duša njena se je stresla, njeno oko se je zagledalo v njegovo oko, vrnila se je domov, toda puščica ji je tičala v srcu. Soltikov jo je ljubil od onega trenutka, ko se je zagledala v njegov obraz. Bil je vam, kakor pravim, čudovito podoben, toda imel je eno lastnost, ki vam manjka, imel je ono predrznost, ki ne ostane skoro nikdar brez uspeha pri ženskah, čeprav se tudi naš razburjeni čut skraja upira. Soltikov je bil upegljan na dvor in Katarina se mu je čimdalje bolj bližala; postala vam je od same zvestobe nezvesta, v Soltikovu je ljubila vas."

Andrej je globoko vzdihnil. Skraja ni preveč pazljivo po-

slušal, toda kmalu ga je vendar val njenega pripovedovanja odnesel s seboj in Ana je tako spoznala po njegovem vzdihu in težkem dihanju zaželjeni učinek svojih besed. Nasmehnila se je s slabim zmagovalnim nasmehom, toda zavedala se je vendar, da mora biti pazljiva, da ne bi svoje zadovoljnosti preveč očitno pokazala.

"Sergej Soltikov je prihajal skoro vsak dan na dvor in družbi Leva Nariškina in strahoma sem opazila napredek, ki ga je napravil v prijaznosti z veliko knežjo. Katarina mi je popolnoma zaupala in ni ničesar skrivala pred menoj, imela ni niti najmanjše slutnje o mojem izdajstvu in o mojem sovraštvu, smatrala me je za svojo najvdanejšo prijateljico, jaz pa sem se trudila z vso silo, da bi jo v tej zmoti utrdila. Hotela sem jo zasledovati, ne kakor prej, da bi jo izročila sovražnikom, ampak da bi jo izdala vam, da bi

se polastila njene skrivnosti in ji strgala z obraza masko idealnosti, s katero jo je vaša ljubizen tako sijajno odevala. Od onega trenutka, ko je ta sklep v meni dozorel, sem imela trdno voljo in gotovo nado, da vas najdem, čeprav bi vas skrivali v najblblijem naročju zemlje.

(Dalje prihodnjé.)

Veliko bolnikov
BALTIMORE, Ma. — Preko milijon ljudi v Združenih državah trpi na revmatskih boleznih srca.

ZULICH
INSURANCE
AGENCY

18115 Neff Rd. IV 1-4221
Cleveland 19, Ohio

MULLALLY FUNERAL HOME
ZRAČEVALNI SISTEM AMBULANČNA POSLUGA
POGREBI OD \$200.00 NAPREJ
365 East 156th Street KENmore 1-9411

Sle naveličani zime?
Tukaj je duh pomladi!

home and flower show
Now in Full Bloom... in CLEVELAND'S PUBLIC HALL... thru March 17

DANCING WATERS
a musical Fountain of everchanging beauty!
14 "In & Out" Gardens
WALK-THRU HOME
OF FUNCTIONAL ELEGANCE
250 Home & Garden EXHIBITIONS
VSTOPNICE \$1.00
CTS krožni bus of Muny parkiranja in Terminal postaje do razstavnega prostora do 11. ure zvečer.

Naznanilo in Zahvala

V najgloblji žalosti, pa vdani v voljo božjo naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je dne 5. februarja preminul, končal svoje zemsko življenje in se preselil v večnost naš ljubljene oče, stari oče, brat, stric, tast in svak

1882 Matevž Kalan 1963

Rajen je bil 29. septembra 1882 v vasi Pevno, župnija Stara Loka, Slovenija, Jugoslavija. Tam žalujejo za njim hči Katka Hartman, njen mož Jože ter njuni otroci Marija, Francka, Jože ml., in Peter, ki žive na Suhi pri Škofji Loki, sestra pokojnega, Ivanka Kalan in Stari Loki, nečaki, nečakinje in drugi sorodniki.

V Ameriko je prišel v letu 1949 in je od tedaj vedno živel v Clevelandu, Ohio.

Toplo zahvalo izrekamo gospodu dr. Maksu Raku, ki je kot osebni zdravnik storil vse, da je pokojnemu očetu olajšal trpljenje v bolezni.

Najprisrčneje se zahvaljujemo dobrim sosedom in prijateljem, ki so nam v najhujšem ljubiznivo pomagali in nas tolažili, Polde in Ivanka Pretnar, gospodična Elka Pretnar, Viktor in Nežka Tominc ter Ivan in Pavla Hauptman so nam tiste dneve in noči bili kar v stalno pomoč. Bog jim stotero povrni!

Iskrena hvala Stanetu Selaku, ki je v pogrebnem zavodu tudi vodil skupno molitev sv. rožnega venca.

Grdinovemu pogrebnemu zavodu naša topla zahvala za ljubiznivo postrzebo in odlično vodstvo pogrebnih priprav.

Naj dobri Bog povrne vsem, ki so darovali za sv. maše, za cvetje in vence in tistim, ki so dali na razpolago avtomobile za pogrebni sprevod. Najlepša jim hvala!

Posebno toplo zahvalo naj sprejmejo dobri gospodje, ki so nosili krsto našega ljubljenelega očeta.

Kolikor smo imeli imena in naslove, smo razposlali zahvalne kartice vsakemu posebej. Dobrotnikov in častilcev pokojnega je bilo toliko, da jih tu ni mogoče imenoma navajati. Če bi po pomoči kdo ne bil dobil posebne zahvale, vsakega in vse lepo prosimo, da nam oprostite in sprejmejo to našo skupno javno zahvalo.

Srečna hvala vsem mnogoštevilnim prijateljem in spoštovalcem pokojnega, ki so ga prišli kropiti in so zanj molili v pogrebnem zavodu ter tistim, ki so prišli k pogrebnemu sv. maši in ga spremljali do groba.

Sploh želimo s tem izreči našo globoko hvaležnost vsem, ki so na kakršenkoli način pripomogli, da je bilo poslednje slovo od našega predragega pokojnika tako lepo, slovesno in ganljivo; vsem, ki so ljubemu očetu izkazali svoje spoštovanje in ljubizen, vsem, ki so nam pomagali in z nami sočustvovali. Hvala za vse osebne in pismene izraze sožalja.

Za pokojnega molimo! S hvaležnostjo in ljubiznivo se ga bomo spominjali do konca naših dni.

Poslji svojega angela, o Gospod, da popelje dušo Tvojega služabnika v večno veselje.

Blagoslovi ga, Gospod, saj je bil pravičen, dobitljiv in usmiljen. Srečen je izpolnjeval Tvoje zapovedi; samo Tebe se je bal. Ni omahoval, vztrajal je, trden in zvest je bil; samo v Tebe je zaupal. Sprejmi ga med svoje zveličane, goreče Te prosimo, o Gospod!

Zalujoci:

sin FRANC, Girard, Ohio; sestra MARIJA CEGNAR, Idaho, in njena družina; hči CILKA TOMINC; vnukinja MARJANCA TOMINC; snaha ANA; zet JOZE; vnuki: FRANC ml., ALOJZIJ, JANEZ, JOŽE, JURIJ KALAN in JANEZ TOMINC.

Cleveland, 5. marca 1963.